

Міністерство освіти і науки України
Північно-Східний науковий центр НАН України та МОН України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Тези

**73-ї наукової конференції професорів, викладачів,
наукових працівників,
аспірантів та студентів університету**

Том 1

21 квітня – 13 травня 2021 р.

Полтава 2021

МЕТОДИ КОНТРОЛЮ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Контроль навчальних досягнень з іноземної мови (ІМ) в умовах дистанційного навчання має свою специфіку. Застосування комп'ютерних та інформаційних технологій для створення контрольних завдань дозволяє використовувати ресурси Інтернету, що містять автентичну і актуальну інформацію, наприклад, спортивні, політичні новини або новини культури, автентичні матеріали (промови політичних діячів, фрагменти телепередач і фільмів, відеоролики, матеріали Вікіпедії, електронних бібліотек тощо). Фахівці зазначають, що така актуальна інформація викликає інтерес у студентів і сприяє підвищенню мотивації до вивчення ІМ [1].

Іншою особливістю контролю в умовах дистанційного навчання є необмежений доступ студентів до довідкових матеріалів (словників, підручників, онлайн-перекладачів та інших ресурсів Інтернету). Це також надає процедурі контролю певної автентичності, адже ми користуємось ними і в реальному житті. Крім того, це сприяє розвитку здатності студентів *використовувати* знання, замість того, щоб просто *пригадувати* їх. У традиційних тестах це до певної міри визнається в інтегрованих типах завдань, наприклад, в TOEFL iBT або академічному модулі IELTS. Нарешті, істотним і важливим є зменшення психологічної напруги під час виконання контрольних завдань, особливо якщо при цьому відсутні обмеження у часі. Разом з тим, очевидно, що необмежений доступ до довідкових матеріалів може сприяти поверховому засвоєнню знань, адже в ІМ досить велику кількість інформації необхідно постійно утримувати в пам'яті (лексика, граматичні правила тощо). Отже, контрольні завдання з ІМ в дистанційному навчанні повинні бути розроблені як для оцінки знань, так і для оцінки їх інтерпретації та застосування, а також сприяти розвитку навичок розуміння і навичок критичного мислення.

Аналіз різних форм і методів контролю навчальних досягнень з ІМ в умовах дистанційного навчання (тестування, контроль в усній і в письмовій формі, рольові ігри, проекти) свідчить, що кожен з них має як переваги, так і недоліки. Так, тестування здатне забезпечити швидке, об'єктивне, валідне і надійне оцінювання знань студентів, насамперед володіння мовними (лексика і граматика) та рецептивними мовленнєвими навичками (аудіювання та читання). Разом з тим, ефект від застосування контрольних завдань закритого типу оцінюється фахівцями як негативний, оскільки такі тести, на думку дослідників надають надмірну вагу механічному запам'ятовуванню і відтворенню матеріалу без розуміння його сутності; створюють помилкове враження, згідно якого існує єдина правильна відповідь майже на будь-яке питання або завдання; перетворюють студентів на пасивних слухачів, яким потрібно лише розпізнавати правильні відповіді і рішення, а не самим створювати їх;

примушують викладачів навчати тому матеріалу, що буде тестуватись, замість того, чому навчати важливо; розвиток навичок студентів зводиться до розвитку навичок успішного проходження тесту, що значно збіднює зміст навчання [2].

Таким чином, універсального методу, який би відповідав усім сучасним вимогам, на даний час не існує. Звідси виникає необхідність оптимального поєднання різних методів контролю.

Література

1. Владимірова Л.П. Дистанционное обучение иностранным языкам / Л.П.Владимірова. – LAP LAMBERT Academic Publishing Deutschland (Германия). – 2017. – 57 с.

2. Hart D. Authentic assessment / Hart D. – Melno Park, California. – 1994. – 120 p.

УДК 808.51

*С.І. Мангура, викладач
А.О. Шведюк, студент
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

ЛІНГВОКУЛЬТУРНІ ОСНОВИ ПУБЛІЧНОГО ВИСТУПУ

Швидкий розвиток суспільства та розширення міжкультурних зв'язків суттєво впливають на всі сфери людської діяльності. За таких умов постійний обмін інформацією стає невід'ємною частиною сьогодення. Разом з цим зростає важливість вміння домовлятися, вміння доносити до слухача, співрозмовника чи навіть цілої аудиторії свою думку, переконувати та спантеличувати, вмовляти та шокувати, спростовувати аргументи опонента, водночас переманюючи на свій бік його прихильників та тих, хто поки що зайняв нейтральну позицію, вміння здобувати неочікуваних нових друзів та в той же самий час наживати запеклих ворогів, навик, що дозволяє задобрювати й виводити із себе – саме це неповторне подекуди свідоме, а подекуди невимушене маніпулювання словом є однією із найважливіших та невід'ємних із рис успішної людини сьогодення [3].

Вивчаючи публічні виступи, вчені використовують широке коло приватних лінгвістичних методик і наступні загальнонаукові методи: описовий, статистичний, порівняльний і моделювання. Промова – це заздалегідь підготовлений гострополітичний виступ з позитивними чи негативними оцінками, конкретними фактами, викладеними планами та перспективами і т.п. [5]. Як правило, це публічна спроба переконати аудиторію в доцільності певної ідеї, заходів, дій.

Значне місце серед лексичних прийомів публічного виступу належить метафорі. Метафора – слово або вираз, що вживається в переносному значенні, в основі якого лежить неназване порівняння предмета з яким-небудь іншим на підставі їх загальної ознаки. У мові публічного виступу метафора лежить на межі індивідуального і загального. Це пов'язано з тим, що тут своєрідно переплітаються, з одного боку, політологічна, юридична,